

næringskortene for dem, som sejler med søgaaende Fiskerkuttere. Besætningerne paa de søgaaende Fiskerkuttere ønsker et Supplement til deres Ernæringskort, og dette synes mig ikke urimeligt.

Disse Fiskere er med Hensyn til deres Ernæring meget daarligere stilledes end Folk paa Landet. Mælk kan de ikke have med paa deres Skibe, om Sommeren heller ikke Æl, friske Grøntsager heller ikke. De er udelukkende henviste til Ernæringskortene, der for Folk med et strengt legemligt Arbejde kan være knappe nok. Fiskerne har i den Tid, de er paa Havet, et meget haardt Arbejde og lang Arbejdstid, ofte indtil 20 Timer i Døgnet, da Vejret maa benyttes, medens Fiskeriet staar paa, og de er, som sagt afskaarne fra at tage med paa Turen mange af de Næringsmidler, som staar til Raadighed for Folk paa Landet. Vilde det være ganske umuligt, at der kunde tilstaa dem en mindre Forøgelse af deres Ernæringskort paa Fedtstoffer, Brød og Kaffe og The, saa vidt Kaffe og The kan fremskaffes, altsaa de Næringsmidler, der er de mest holdbare og lettest kan tilberedes, og som Fiskere i Funktion daarligst kan undvære. Jeg tillader mig at henstille denne Sag til den højtærede Indenrigsministers velvillige Overvejelse.

Laurits Jensen: Ved Finanslovsfor-
slagets Fremlæggelse udtalte den højt-
ærede Finansminister, at Værdien af Statens
Varebeholdninger tilsammen androg 90 Mil-
lioner Kr., men han anslog en Nedskriv-
ning paa disse Varebeholdninger af 20
Millioner Kr. Den højtærede Finansmini-
ster føjede til, at han ikke saa sig i Stand
til at specificere disse Nedskrivninger nær-
mere. En saadan Afskrivning som 20
Millioner paa 90 Millioner Kr., altsaa en
Del over 22 pCt., synes mig ganske over-
ordentlig stor, saaledes at jeg gerne ønskede
her under denne Forhandling nærmere at
faa at vide, om Afskrivning af et saa stort
Beløb virkelig kan være nødvendig. Hvis
man tænkte sig, at en næringsdrivende eller
handlende foretog en saadan Afskrivning
paa et nyt kulant Varelager som dette,
om han f. Eks. af et Varelager paa 100 000
Kr. vilde afskrive de 22 000 Kr., gad jeg
nok vide, hvordan den Mand's Status kom
til at se ud, og jeg gad ogsaa nok vide,
hvordan Skattemyndighederne vilde tage
paa et saadant Regnskab. Der kan her selv-
følgelig være Grunde til Stede, som den højt-
ærede Finansminister ikke har paapeget, og
som gør det nødvendigt at nedskrive et saa

stort Beløb, men saa længe jeg ikke er
klar over, hvorledes dette kan være nød-
vendigt, forbavser det mig noget paa et
Statsregnskab at se en saa betydelig Af-
skrivning som den her foreslaaede.

Der er fra forskellige Sider gjort Be-
mærkninger om et Forhold, som jeg ogsaa
vil berøre her ved Finanslovbehandlingen.
Fra mange Sider af Befolkningen er der
rejst det Spørgsmaal, hvorfor den højt-
ærede Finansminister ikke benyttede de
Skatteobjekter, som en stor Del af Befolk-
ningen finder nærliggende. Jeg tager først
Spørgsmaalet om en Skat paa Udlændinges
Formue og Indkomst. Jeg véd ikke, om
dette Spørgsmaal har været rejst tidligere,
før jeg er kommet ind i Rigsdagen, men
i hvert Fald, da Skattelovforslagene var
fremme forleden, har man ikke hørt noget
som helst derom, og heller ikke af For-
slagene set, at der paatænkte en saadan
Skat. Da det er et særlig aktuelt Spørgs-
maal, som jeg véd at store Dele af Befolk-
ningen har Interesse af at faa Oplysning
om, maa jeg tillade mig at rette det Spørgs-
maal til den højtærede Finansminister, om
han ikke finder Anledning til at fremkomme
med et Forslag i den Retning, saa at man
kunde komme til at beskatte disse mange
Udlændinges Formue og Indtægter, idet
det jo maa være en bekendt Sag for det
høje Tings Medlemmer, hvilke enorme
Kapitaler der er tjent af Udlændinge her
i Hovedstaden i den Krigsperiode, hvori
vi befinder os.

Dernæst vil jeg gerne rette et Spørgs-
maal til den højtærede Finansminister om
et andet Skatteobjekt, nemlig Brugsforenin-
gerne og Andels- og Produktionsforenin-
gerne, som konkurrerer med det private
Initiativ og med den regulære Handel.
Den højtærede Regering og Rigsdag kan
ikke være ubekendt med, at et saadant
Krav er rejst indenfor hele det danske
Næringsliv, ikke alene fra Detailhandler-
standens, men ogsaa fra de storhandlendes
og fra Haandværkets Side. Paa Møder har
man gennem Resolutioner rejst det Krav
fra den regulære Handels Side, at man blev
stillet paa lige Fod i Omsætningen med
Forbrugsforeninger, Andelsselskaber o. s. v.
For Brugsforeningernes Vedkommende er
Omsætningen ca. 150 Mill. Kr., og den
samlede Omsætning indenfor Brugsforenin-
ger, Andelsselskaber og Produktionsforenin-
ger andrager en Milliard og et Par Millioner
Kr. eller noget nær den samme Omsætning,
som hele Danmarks Detailhandlerstand har,
og alligevel er disse Foreninger ikke i ringeste
Grad med til at betale til den fælles store